

(πίνακας 7)
Βασίλης Βλαχάκος

Δε ρίχνει εύκολα λευκή πετσέτα
"μανιάτικο το κρατάει" μες το νου
στη συνέχεια ξεσπάει η βεντέτα
κρύο πιάτο το μίσος στο μενού..!

"Υπέρ πίστεως και πατρίδος" μόνο
στους πεσόντες η τιμή 'ναι γενική
σ' επώνυμους κι ανώνυμους στο χρόνο
η μνήμη αιωνία και εθνική!

Ηρώα, προτομές και ανδριάντες
η Ιστορία μένει ζωντανή
στα πρόσωπα υποκλίνονται οι πάντες
που είπανε, τη Νίκη ή τη θανά!

Η επέτειος κλίνοντας το γόνυ
η απόδοση τιμών την οδηγεί
σε στάση προσοχής όταν ζυγώνει
με σεβασμό, "ενός λεπτού σιγή!"

Τα σπήλαια του Δυρού πύλη του Άδη
τους θνητούς ο βαρκάρης ξεναγεί
σταλακτίτες τα δάκρυα το βράδυ
στη γη σταλαγμίτες την αυγή!

Πέτρες τα ύστατα "αντίο"
χωρίς αχνάρι ο γυρισμός
Πυθία το νεκρομαντείο
"ήξεις αφήξεις ου, είν' ο χρησμός..!"

Ο "ασφάλιος" Ποσειδώνας διαφεντεύει
υποχθόνιος ο κέρβερος εδώ
παραμονεύει και μαντεύει
δεν έχει στο έργο του φειδώ..!

Αχίλλειος του Ταίναρου η φτέρνα
αθάνατος δεν έμεινε κανείς
γιομάτη με αίματα η στέρνα
μίας φυλής μεγάλης κ' ικανής